

Temps Ordinari - Segon diumenge

Per Administrador el dg., 14/01/2018 - 09:00

[1Sa 3,1.3b-10-19](#)

[1Co 6,13c-15a.17-20](#)

[Jn 1,35-42](#)

L'evangeli d'avui és ben senzill i acolorit. tot transcorre a la velocitat d'un flaix. Joan està quiet amb dos deixebles, Jesús passa per allà, el veu Joan i l'assenyala com a l'Anyell de Déu, els deixebles es posen a seguir-lo, Jesús se'ls mira i els pregunta què busquen (primeres paraules de Jesús a l'evangeli de Joan, que fan parella amb gairebé les últimes dirigides a Maria Magdalena: *a qui busques?*) li demanen on s'està, els diu que hi vagin i ho vegin ells mateixos. Hi van, veuen on s'està i s'estan amb ell tot el dia. La conseqüència és absoluta, Andreu declara a Simó que han trobat el Messies. Jesús se'l mira i li vaticina que serà anomenat Pedra.

Tot i la rapidesa amb què passa la doble escena val la pena deturar-la en tres consideracions que nodreixin i accelerin les nostres passes postnadalenes.

Primer. Queda pendent el fet de buscar. Han corregut els pastors, han fet llarg recorregut els mags, han esperat al Temple Simeó i Anna, els mateixos pares de Jesús l'han estat buscant als 12 anys. Aquest repte, però té una solució meravellosament fàcil. Li diu la dona de neteja al protagonista del film Jesús de Montreal: *Busques Jesús? No et preocupis, ell et trobarà.* L'experiència cristiana és aquesta: rebem senyals, ens parlen profetes, però la trobada l'acompleix Ell. Jn 15,16 *No m'heu escollit vosaltres a mi; sóc jo qui us he escollit a vosaltres.*

Segon. El discipulat i el seguiment omplen les dues escenes. Deixebles de Joan; seguidors de Jesús. Del deixeble s'espera que segueixi el mestre a tot arreu, però no tant el nivell físic, geogràfic, sinó que ha de seguir fins on haurà arribat el coneixement i la saviesa del Mestre. A l'Evangelí de Lluc Jesús afirma que: *El deixeble no és més que el mestre; però tot deixeble, un cop instruït, serà com el seu mestre.* (Lc 6,40).

Tercer. La pregunta, *Mestre, on us allotgeu?* Té una lectura a nivell físic i hom imaginaria una tenda o una barraca feta de branques per concretar pictòricament el que ha dit Joan, que la Paraula es va fer carn i plantà la seva tenda entre nosaltres. Però l'habitatge de Jesús és un tema d'una fondària absoluta. Sant Joan hi dedica el capítol 14è del seu evangeli. Què van veure els deixebles bo i contemplant on s'estava Jesús? El resultat és taxatiu, hem trobat el Messies. Van constatar que Jesús estava immers en el món de Déu i es vivia en Déu, tal com afirma repetidament: *Creieu-me: joestic en el Pare i el Pare està en mi...* Jn 14,11

El que podien imaginar fins a on es donaria un apoderament tal com manifesta Sant Pau: *Visc, ja no jo, sinó que Crist viu en mi,* demostrant l'exactitud de la promesa de Jesús: *--Qui m'estima, guardarà la meua paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell.* Jn 14,23.

En resum, buscar, seguir, habitar conscients de la passivitat dels tres reptes: serem trobats, serem cridats, serem receptors de la unió amb Jesús. Al davant tenim els immensos camps de la sembra i de la collita.

ETIQUETES

TROBADA CRIDA BÚSQUEDA UNIÓ